

ממקום ששכינה שורה עליו, וכתוב ותהי עליו שם יד ה', שם ולא במקום אחר.

אמר רבי חייא, פתוב ומתוכה דמות ארבע חיות וזה מראיהן דמות אדם להנה. שנינו, בסוד עליון ארבע חיות יש שהן לפני ולפנים ההיכל הקדוש, והן ראשונות, העתיקים מהעתיק הקדוש, כלל השם העליון. ויחזקאל ראה דמות המרפכות העליונות, שהרי הוא ראה ממקום שלא היה מאיר כל כך. שנינו, כמו שלמעלה יש למטה מהם, וכן בכל העולמות כלם אחוזים זה בזה וזה בזה.

ואם תאמר שהוא ראה יותר למעלה - שנינו, משה ראה באספקלריה שמאירה, וכל הנביאים לא ראו אלא מתוך אספקלריה שאינה מאירה, שכתוב ואראה מראת אלהים. וכתוב (במדבר יב) אם יהיה נביאכם ה' במראה אליו אתודע וגו' לא כן עבדי משה וגו', וכתוב פה אל פה אדבר בו.

אמר רבי יוסי, בא וראה שכל הנביאים כלם לגבי פנקבה לגבי הזכר, שכתוב פה אל פה אדבר בו ומראה. ולשאר הנביאים (כתוב במראות, ולמשה - ה) במראה אליו אתודע, במראה ולא מראות. כל שפן יחזקאל, שאפלו מראה לא כתוב בו, אלא מראת חסר, וכל שפן שכתוב במשה ולא בחידות, אלא כל דבר על בריו. אשרי הדור שהנביא הזה שרוי בתוכם.

אמר רבי יוסי ברבי יהודה, פנים בפנים ראו ישראל את זיו פבוד מלכס, (של רבוס) ולא היו בהם סומים וחגרים וקטעים וחרשים. סומים - משמע שכתוב וכל העם ראים. חגרים - שכתוב ויתיצבו בתחתית ההר. קטעים וחרשים -

דכתיב על נהר פבר. מאי פבר. דכבר הוה. מאתר דשכינתא שריא עלוי. וכתוב ותהי עליו שם יד יי', שם, ולא באתר אחרא.

אמר רבי חייא, פתיב ומתוכה דמות ארבע חיות וזה מראיהן דמות אדם להנה. תאנא ברזא עלאה, ארבע חיוון אית, דאינהו לגו בגו היכלא קדישא, ואינון קדמאי, עתיקין דעתיקא קדישא, כללא דשמא עלאה. ויחזקאל חמא, דמות דרתיכין עלאין, דהא הוא חמא, מאתר דלא הוה נהיר כל כך. תאנא, פגוונא דלעילא, אית לתתא מינייהו, וכן בכלהו עלמין, פולהו אחידן דא בדא, ודא בדא.

ואי תימא לעילא יתיר דחמא. תנינן, משה חמא באספקלריא דנהרא, וכלהו נביאי לא חמו אלא מגו אספקלריא דלא נהרא, דכתיב ואראה מראת אלהים. וכתוב (במדבר יב) אם יהיה נביאכם יי' במראה אליו אתודע וגו' לא כן עבדי משה וגו', וכתוב פה אל פה אדבר בו.

אמר רבי יוסי, תא חזי, דנביאין פלהו לגביה, פנוקבא לגבי דכורא, דכתיב פה אל פה אדבר בו ומראה. ולשאר נביאים (כתיב, במראות ולמשה יי') במראה אליו אתודע. במראה ולא מראות. כל שפן יחזקאל, דאפילו מראה לא פתיב ביה, אלא מראת חסר, וכל שפן דכתיב במשה, ולא בחידות, אלא כל מלה על ברייה. זכאה איהו דרא, דנביאה דא שרי בגווייהו.

אמר רבי יוסי ברבי יהודה, אפין באפין חמו ישראל זיו יקרא דמלפיהון, (נ"א דמאריהון) ולא הוה בהון סומין, וחגריין, וקטיעין, וחרשין. סומין, משמע דכתיב וכל העם ראים. חגריין, דכתיב ויתיצבו בתחתית ההר.